

બી ધૃત ધાત

અનુવાદક અને પ્રસિદ્ધકર્તા
 મોહમદ ખૂમ નકશામી
 અહીર નું હિલામ
 - હામની પાઠ - અમદાવાદ

૨ મી ૧ ની
 ૧૯૨૪
 ડિસેમ્બર ૧

અમદાવાદ પાતકોનો તારક
 ૩ મનદેવ સોની રમી
 માતીલાલ ગણપતભાઈ

ડી મનચાર આના આલેકા માટે, ૨ પેન્સ

અર્પણ પત્રિકા

અમદાવાદ
૧૯૨૪
ગ્રામીણ સંસ્થા

મારૂં માનવતા મુરખી,
અતિ બહાલા શિર છત્ર પુજ્ય પિતાશ્રી
મૌલાના હાજી મૌલવી શમશુદીન ઉદે
હાજીમીયાં બીન મૌલાના હાજી મૌલવી
મોહમ્મદમીયા નકશબંદી.

આપ પિતાશ્રીએ તાબેદારને કેળવણી જેવા
અમૃત દ્રવ્ય અળાડી આપની ન પુણ્ય કર્મ અદ
કરી છે અને હજી પણ પેતાના અબુદ નંદમની
વકફીયત લાભે લાભે આપી રહ્યા છે તે ઉપરાંત
આપ દીને મોહમ્મદીની મારી લાગણી બગ દિલથી
ધરવે છે વળી આપ અગ્ની, કાન્ની મહાન
મંદમોના અઠા અભ્યાનો હોઈ તેના આધારે તમામ
લોકોને કાયદો પહોંચાડવાને આપ મદા તત્પર રહ્યા
છે આપની અબકતી કારકિર્દીની માનભરી ચાલમા
આ નાનકડું પુસ્તક મારા બગ અત કલ્પની પ્રેરણા
લાગણી આવે આપને અર્પણ કેટલું છું

હું છું વાગવો અદના પુત્ર

મોહમ્મદ ખાન

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

ગજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ

અનુક્રમાંક ૧૧૮-૨૪ પ્રત્યેક

પુસ્તકનું નામ ૧૧૮૫૫૫

વિષય ૨૪૪૩૫૫ • ૩૫૭૨

તમહીદ.

ખુદાની તારીફ અને તેના બગડેલ મુસલમાન દુરુદ પઢીને
મારા મુસલમાન ભાઈએને લાલ અને તરકકીનો બેદ ખુદાનો
કરી સમજાવવાની ગરજથી અદબ સાથે અરજ કરું છું, કે
મારે લખાણ અમરતોત્તમમાં “હુત છાત” નામની
ચોપડી પ્રગટ થએલીનું અનુવાદ છે, અને હંમલામી ભાઈ-
ભાઈએને ધ ધા રોજગારમાં મદદ કરી દરેક પ્રકારે લાભ
આપીને બીજી જોમમાં પૈસો બરબાદ થતા અડકાવવાના
હેતુથી છે, તેને ધ્યાનમાં લેશે. વળી ગુજરાતના મુસલમાન
જોમનો ઘણો ભાગ ઉર્દુ પઢી શકતો નથી, અને ઉર્દુ ભાષા
ગુજરાતી અક્ષરોમાં લખેલી હોય તો, પણ ઘણી વાર સમજણ
નથી પડતી, બલકે ખોટી મતલબ થઈ પડે છે કેમકે ગુજ-
રાતી અક્ષરોમાં ઉર્દુ ભાષા બરાબર નથી લખાતી, વળી મારો
હેતુ એક આમ રીતે પગલિકનો ધ્યાન ખેંચવાનો છે, મારે
ગુજરાતી ઉર્દુ આમેજ ભાષામાં અનુવાદ કરું છું મારા
લખાણમાં ભુલચુક હોય તો દર ગુજરફ માની ખરી મતલબ
ખ્યાલમાં લેવા અરજ છે

લી ખાદિમ

મોહમદખુખ નકશાખંદી
સુધગરાની પોળ અમદાવાદ.

મુસલિમ.

એા મુસલિમે ખેદાર જહાકોલી જગાદે,
 એ આગ તે એ દીલ મે હે હર દીલમે લગાદે
 પ્રીત નકશએ તવહીદ જમાને કો દિખાદે,
 ખુદ ખાને એ અમનામ કી તસવીર મિટાદે
 હે દેખ મિયા મુખહે હિદાયત કી તુમાવા,
 એક બાગસે સોતી હુઈ ખમતી કો જગાદે,
 ભટકે હુએ લોગો કો ગહે રાસ્ત દિખાકર,
 દીવાના ખમે જુદે પય બર કો ખતાફે
 ગખ શઓકમે તુ વિદે જુખા અદલાહો અદલાહ,
 હર કલ્મપે ઇમનામકા એકે મિકા મિટાદે.
 આલમકો દિખા જલવએ અબલાકે પય બર
 એર અહદે અખુબકરો ઉમર યાદ દિલાદે
 હર તાલિમે મવલાકો ખુમિસ્તાને અલીસે,
 એક જામે લખાલખ મએ ઈરકાકા પિલાદે,
 કુચ્છ ખઓફ નકર યઆમિમોક દલાહો મિનન્ન ન,
 બદોકો ખુદાવદ કે અહકામ સુનાદે,
 ફિર પહન ખિગહીમ કે ઇબલામકા જામા,

ચોર આનિશે નમરૂદ કે શોઅલોકો બુતદ
 તવહીદે ઝલાહીત્રી કીએચલ તુ મુનારી,
 તવપ્રીકે અમલ તુજકો જહાતકેડે ખુદા ન
 દરકાર નહી બજરે ફવલાદ કે જવહર,
 તલવારકો મત રગે બુસુમતમે જિલાદ,
 તવહીદે ગિસાલત કે દલાએલકો બયા કર
 બાનિલકો મિટા ચોર હકીકતકો અયાદર,

છુતછાત.

છુતછાત એટલે શુ ! અમે કોઈ માણસને પાતાની પાસે બેસવા દઈએ નહિ, અગર બેસે તો તેને ઉઠાવી મુકીએ અને પાતાની સાથે મળીને જાણા પીવા દઈએ નહિ. એવા દુર રહેવાને હીંદુઓ છુત કહે છે એ શબ્દનો ખરો અર્થ તો હિંદુઓનો રીવાજ છે જેમકે હિંદુ સ્વામી સુવાસ અને હેઝના દીવસોમા ઘણું કરીને છુતની સખત પાળતી કરે છે, જ્યાં સુધી હેઝનો અમર અને નીકામનો નીશાન રહે છે, તે સખત સુધી જાણા પીવાની તમાન ચીજો અને પહેરવા એવવાના તમામ લુગડા લત્તાથી દુર રહે છે શી તાકાત કે કોઈ એને હાથ પણ લગાડી શકે ! છેટે બેઠીને દહાડા નુબરે છે અને મુઠું પણ બુદ્ધીજ રહે છે જાણા પીવાના વાનખો બુદ્ધ કરી દેવાય છે, આ વખતે તે ચોગ્ત જાણે તત્તનાપાક મળાય છે આવી વાલતમા જે ચીજ તેને અંદર તે પણ તત્તજ નાપાક થઈ જાય છે એવીજ રીતે જ્યારે કોઈ હિંદુ નરી જાય છે, ગમે તો તે ચોગ્ત હોય કે મરદ ઘરડો હોય કે બુવાન ત્યારે તેના તમામ નજીકના સગાવહાલા ક્રિયા વન મુખી આમરીતે બેસવા ઉઠવા અને જાણા પીવાથી બુદ્ધ કરી દેવાય છે, હશે હમારે તો આ કેકાણે તેવી જાતની છુતછાતથી કામ નથી અમે તો તે મનહુસ છુત વિધે લખીશું

કે જે અમે મહેન્ટ મુસલમાનોની સાથે વર્તનામાં આવે છે, જેથી અમને અનહદ નુકસાન પહોંચી રહેા છે

અમારી છુતછાત—છુતછાતનું બચાન અમે આ લખાણમાં કરવા ધારીએ છીએ, એ વ્યાજબી છે કે તેનો કેમ તાબલો બુલાસાની ગજથી અગ્ગ કરી દેએ કે તેના આપદા લખાણથી દરેક માણસ જેને અદલાઉતઆલાએ ઈન્સાની હુમદગરી અને મજહબી અથવા અબલાહી ગયગતમાંથી સારો ભાગ ઇનાયત કરેલો છે, તે પોતાની બનતી કેશીશે પોતાની આબડ અને ધન દોલત અભાગવાની કેઈ વ્યજબી રીત કરી શકે

રાણી વખત આપને હિંદુ દુકાનદારો પાનેલી કાંઈ ખરીદવાનો વખત મળ્યો હશે એ લોકો જ્યારે કાંઈ મુસલમાન સાથે આપ લે કરે છે, તો ખાવા પીવાની વીજેમાથી જેમકે મીઠાઈ, દુધ, દહીં ગજબત, શીરો વગેરે વીજે મુસલમાન પ્રરકતા હાથ મુઘી આવચેતીથી પહોચાડવામાં આવે છે. પહેલા તો બિચારા મુસલમાનને દુર રહેવાની હીદાયત થાય છે, તેમા એ વાતનો જરા પણ ખીયાલ રાખવામા નથી આવતો કે તે મુસલમાન કયા દરજ્જાનો છે ઈજ્જત આબડને પણ ખીયાલ નથી હોતો, અથવા થાળા સાફ હોવાને પણ નથી ગણતા કકત મુસલમાન હોવાજ તે બચારાને માટે બચ છે, જ્યારે તે બે આબડ દેક અમારની ગેરે દુર

રહીન પઈએ આપે છે તો તે પઈસા પણ ઘણુ કરીને
હાથના નથી લેવાતા કાઈ ચીજ પર લેવાય છે
સખત ખીચાલ ગળવામા આવે છે કે આપવા લેવામા
મુસલમાનનો હાથ કયાએ અડી જાય નહિ પઈસા લીધા
પછી ગમે તેવી સારી નકારી ચીજ વ્યાજખી લાગ્યુ તો તોલ
કરીને દુરથી ૨ કી દીધી કોઈ વખત તો વાગી અને નકામી
હોવાને લીધે તે ચીજો વ્યર્થ ૨ કી દેવામા આવે છે એ
સ્ત્રીક્રમા મુસલમાન ચમાર ઢેઢ અને કુતંગ વગેરે નાપાક
જનવરો ખરાબર છે

વાગી અથવા મરેલી ચીજ જો ડરી પાછી આપવા
ચાહે તો તે નથી આપી શકતા એટલા માટે ૨ કી દેવી
પડે છે

કેટલાક હિંદુ દેવતાએ એવા કામને માટ કોઈલોઠાની
ડકલી અથવા વાસણો વિગેરે ખાત કરી ગએલા છે અને તે-
માજ માગેલી ચીજ પણ મુકીને ઉપરથી નાખે છે એક
પ્રજાળી દોન્ટે પોતાના એક પુસ્તકમા લખ્યુ છે કે મેં એક
વર્ષને પોતની આખે જોયુ છે કે તે, જલીલ કોમની નાકી
પણ લોઠાના ચીપીઆથી મુલાહેજા ફરમાવતા હતા, એ
સઘળુ એટલાજ માટે થાય છે કે કોઈ મલેન્જ હયા ફરોશ
મુસલમાનનુ લુગડુ અથવા શરીરનો કોઈ ભાગ હિંદુ
મહાત્માને અડી જાય નહિ,

કદી એમ પણ જોગમા આવ્યું છે કે કોઈ સુરેદ પાશાકે આખો આખરૂદાર નેક જાળત મુસલમાન કોઈ હિંદુની દુકાને બેસેલો હોય અને તેવામા જો કદી તે હિંદુ દુકાનદારની કેટલી પાણી અથવા દમડીની કે પર્ઈસાની ખાવાનીજ આવી જાય તો પછી તે મુસલમાનની સવળી આખરૂ પાણી ડગવામા ડગુ ખાકી રાખતુ નથી, પહેલા તો એવી કેશીશ કરવામા આવે છે કે તે મલેચ્છ મુસલમાન ને દુકાન પરથી ઉતારીને પાણીનો છુટ ભરવો અથવા દમડીના પકોડા ખાવામા આવે અને જો કદી કોઈ અકકલના આઘળા પણ ગાડના પુગ મુસલમાનથી કાઈ મતલબ કે આશા છે, તો પછી પેલા હિંદુ મહાત્માઓ પોતાની તળીયતને મજબુર કરીને દુકાનથી ઉતરીને પાણી પીલે છે, ને પછી પોતાના કામમા લાગી જાય છે

હિંદુ ઓગ્તોને પણ કેટલીક વાર જાળરમા ચાલતા ફરતા જોયુ હશે તે ભાયડાઓ ફરતા વળી વધારે સાવચેતીનો ખીયાલ રાખે કે, તે એટલે સુધી કે જાળરમા ચાલી જતી હોય તો પોતાના જાળકો ખચ્યાઓને મુસલમાનોથી ખચવા અને અડવાની ડગલે ડગલે મનાઈ કરતી જાય કે, અને જો કદી કોઈ નાના મોટા મુસલમાનનાં અડી જાય, તો પછી તેની ખચારાની મોકાણ એકડો જાળો તે જાળકને અને લાખો કરોડો જાળો તે મુસલમાનને સભળાવીને દીલ ઠંડુ કરવામા આવે છે

શીખામણુ લેવા લાયક દાખલો—એક વાર એક
 હિંદુ ઓરતે પોતાના નાની વયના બચ્ચાને ખાવા માટે
 બીસકુટ આપ્યા તે બે સમજ બચ્ચુ તે બીસકુટ લઈને
 ઘરમાથી બહાર ગયુ એવામા એક કુતરો ત્યાં આવ્યો
 બનવાકાળ તે બચ્ચાના હાથમાથી બીસકુટ જમીનપર પડી
 ગ, એટલે તે કુતરો ઉપાડીને ચાલતો થયો બચ્ચુ તો શોર
 બોલે કરવા લાગ્યુ કે માડી કુતરો બીસકુટ લઈ ગયો, ન
 મચ્ચાની માયાના લાંબે બીસકુટ બીસકુટ કરતી નાચતા જતા
 કુતરા પાછળ દોડી, ઓરતની બેચેની દેખીને એક મુસલમાન
 બચ્ચાને દયા આવી એટલે તરતજ કુતરાની પછાડી જઈને
 બીસકુટ છોરાવ્યુ હંમણુ જમીન પર પડ્યુ નહોતુ કે
 ઓરતે શોર બોલે કરવા માડ્યો કે છોકરા બીસકુટને
 અડીશ નહિ મુસલમાન છોકરાએ કાચનો લગાડ્યો નહિ
 પણ કહેવા લાગ્યો કે કુતરાના મોડાથી નાપાક ન થયો
 તે શુ મારા અડવાથી બગળ થઈ જશે ! ઓરત બોલી કે
 હા છોકરા અમારો હિંદુ ધર્મ ઘણો કાચો છે અમે લોકો
 ટેડ ચમાર અને મુસલમાનના હાથનો નથી ખાઈ શકતા
 આથી અમારો ધર્મ બગળ થઈ જાય છે, કુતરા ખલાડાના
 અડવાથી તો દોશ પ્રાપ્ત થતો નથી, કેમકે એ જનાવરો
 દરવબતે અમારા ઘરમા આવતા જતા રહે છે, એઓથી
 છુતછાત રાખીએ તો અમારુ જીવન મુશકેલ છે વળી એક

બીજી વાત પણ છે કે જેના લીધે અમે લોકો તેનાથી
ધુતબત એટલી બધી નથી ગણતા.

અમારા ધર્મના પુનઃકોમા લખ્યું છે, કે જે લોકો
ખોટા કામ કરે છે તે મનુષ્ય જીવન છોડીને પણ જીવનમાં
આપ્યા જાય છે ઈશ્વર જાણે આ કુતર બીલાડા જે દર-
બદર માર્યા માર્યા ફરે તે કોણ છે? કોણ જાણે કે કોઈ
વેળાએ એ લોકો સતી, પરિત ગ્રાહ્ય અથવા અમાર
માખાપ બેનલાઈ હોય, છોકરા અમને આ વશુઓથી વિચાર
કરવાની અમને કશીપણ હિદાયત નથી પણ હા મલેવે છે
(મુસલમાન) થી બચવા અને તેમના હાથ લાગેલી ચીજો
ખાવાની મળત મનાઈ પુણતા આવ્યા છીએ છોકરો આવી
નવાઈ ભરેલી વાતો શરમથી માલગીને ચાલતો થયો જેવી
રીતે મારી અને લાભકારક રીતરીવાજથી બે સમજ અને
નનાદાન માણુનો નુકસાન ઉડાવે છે અને તકલીફ સહન
કરે છે બીલકુલ તેવીજ રીતે કોઈ વખત નાશાએસતા અને
ખરાબ રીતરીવાજથી કેટલાક નસીબદાર અને નેક ફીતરત
માણુના લાભ ઉડાવે છે અને ફાયદો લે છે છુત છાત
રીવાજ એમા શકે નથી કે માણુસ જાતીને માટે એક બે
હદ શરમ ભરેલો અને નાશકારક છે પણ એક પ જાળી ફોસ્ત
લખે છે કે ખુદાના મોગન છે એજ ખગળ રીવાજે પાક
ઈસ્લામનો મને રસ્તો દેખાડ્યો છે-

તે પળળી દોસ્ત લખે છે કે હું જ્યારે શુભઆખાદ
ના જીલ્લામાં ખેરપુરની ગવર્મેન્ટ સ્કૂલમાં હતો ત્યારનો
એક બનાવ મને સારી પેઠે યાદ છે કે હું પાતાની કલાસના
છોકરાઓ સાથે સ્વીવાગના દીવસે આદત પ્રમાણે ખેલતો હતો.
છોકરાઓમાં હિંદુઓ પણ હતા, અને મુસલમાનો પણ હતા.
એક મુસલમાન છોકરાના હાથમાં વામડી હતી કે જેના
ઝાગણથી રેશમી કુમતાવાળી સોય મોઢેથી કુકવાથી બીજને
જઈ લાગતી હતી સોય ચુબવાથી તેને તકલીફ થતી તેણે
વામડીમાં સોય નાખી કે તરતજ મેં જલદીથી બીજે છોડેથી
કુક મારીને તે સાય પાછી મારી દીધી, મેં તે વાસડીને
મોઢું લગાડયું હતું કે મારા બીજ સાથી છોકરાઓએ
તરતજ શોર મચાવી દીધો કે ગમચડ બ્રષ્ઠ થઈ ગયો, થતા
થતા તે બખર માગ માળાપને પહોંચી એટલે હું જ્યાં
વેગ ગયો ત્યાં મારી માએ અદર આવવા દીધો નહિ
એટલામાં માગ બાપા પણ આવ્યા અને તેજ વખતે પડિત
હેમગજ સાહેબની પામે લઈ ગયા. પડિત સાહેબને તમામ
વાતથી વાકેફ કર્યા, તે પડિત સાહેબ તમામ વાત સાંભ
ળીને નીચે પ્રમાણે કહેલા લાગ્યા

પડિતજી—રામચંદ્ર ! સાબળો, તમે જે કામ કર્યો
છે તે બહુજ ખોટો છે હવે પછી એવું ન કરવા વચન આપો
એટલે હું તમને શુદ્ધ (ચાખ્યા) કરાવી દઉં જે હવે પછી

કોઈ મુસલમાનની અડવી ચીજને મોઢુ લગાડશે તો પછી
ગંગા જલુ પડશે આ વખતે પચગુલી અથવા પદર
દિવસના વૃત (રોજ) રાખવાથી તમે ગુદ થઈ શકો છો
તમે પચગુલી પીશો કે પદર દિવસના વૃત રાખશો ।

હું—મહારજ ! હું પચગુલી પીવાને તયાર છું
પદર દિવસ વૃત રાખી શકીશ નહિ કેમકે અખત
ગરમીના દિવસ છે એ તો કરમારો કે પચગુલી કોને
કહે છે ।

પડિતજી—ગંગાજળ, દહી ગાયનો ગોખર અને
ગાયનો મૂત્ર અને પતાસા એ પાચ ચીજોને મેળવીને પચ-
ગુલી કહે છે એનો એક જલામ પીશો અને ચાંચા બાંચો,
પણ હવે પછી એવું કરશો નહિ

હું—પડિતજી મહારજ ! હું સખત તાબુખીમા છું
કે ખડારની ખાબુ કુંકે મારવાથી તો હું અશુદ્ધ (નાપાક)
થઈ જયો, અને આવી ગલીચ નાપાક ચીજો પીવાથી કેવી
રીતે શુદ્ધ થઈ જઈશ ? એથી તો એજ સાર છે કે હું પદર
દિવસ વૃત (રોજ) રાખું

પછી પડિતજી સાહેબે મને ઉલટ ચીધું સમજાવ્યું
પણ મને સમજ પડી નહિ છેવટે હું વૃત (રોજ)
રાખવાને તયાર થઈ ગયો એટલે માઆપ મને પુરા પદર
દિવસ મુધી પોતાના ખાણપાનથી દુર રાખ્યો પણ મારા

હિલમા એ વાતચીતે એવી કાઠ બેચેની પેદા કરી દીધી, કે સત્યતા અને અસત્યતા કયા ધર્મમા છે ! તે તજવીજ કરવી અને એ વાત મને ઘણી નવાઈ ભરેલી જણાઈ કે એક નાધારણ વાત કે જેનાથી કોઈ જાતનો નુકશાન નથી છતાં નાપાક બતાવવામા આવે છે અને ગોખર અને ગાયનો મુત્ર એવો પાક સમજવામા આવે છે, કે તેનાથ નાપાકી દુર કરવાને માટે માણસને બવગવવાની ફરજ પાડવામા આવે છે એ તજવીજમા તો પડ્યો, પણ તેનું પરિણામ એ આવ્યું કે હું એકલોજ નહિ બલકે મારી માથે ઘણા સ્વદેશી હિંદુ બાઈઓ હિંદુ ધર્મને તજી દઈને ખુદાની ઈનાયતથી હવે મુમલમાન છે અલહમ્દે લીલાહે અલા બલીક

એવી જાતના બીજા હજારો દાખલા છે, કે જે દરેક બજારમા આપ જોતા હશે એટલા માટે હવે વધારે બયાન કરવાની જરૂર નથી

વરખાના અગર કરમસ્ત ચકહેન્દ બચન્ત

છુતછાતની શરૂઆત—બરી રીતે ડાઘ પણ કહી નથી શકતો કે હિંદુસ્તાનના હિંદુઓમા છુતછાતનો રીવાજ મુમલમાનોના આવવા પહેલાં મવજુદ હતો અથવા મુશલમાનોના આવવાથી એ રીવાજ થયો અથવા કોઈ ઇતિહાસ પરથી પણ નથી માલુમ પડ્યું કે એ રીવાજની શરૂઆત કેવી રીતે હિંદુઓમા થઈ છે ! અમલ બેશક એમ જણાવી

ગકે છે, કે જ્યારે હિન્દુસ્તાન બીજી કોમથી ખાલી હતો એમ મુસલમાનો આબાદ નહોતા અને પાગમી, ચાહુરી, ઈસાઈ ત્રીજેરે વેદોની મુનકીઁ કોમનુ નામ નીશાન પણ નહતુ ત્યારે મીગમી કુજડા નાચનાર ગાનાર પણ એજ કોમનાજ હશે, અને ટેડ, ચમાર, મોન્ની, હજમ વીગેરે નીચ કોમ પણ એમાથીજ હશે એજ કારણ છે કે વેદમા કેટલાક નીચ કોમનુ પણ વર્ણન મળ્યુ છે જ્યારે એકજ જાતી હશે ત્યારે ખીયાલ કરી શકાય છે કે તે વખતે તેમનામા કુતછાત જગ પણ હશે નહિ, આ વખતે દુનીયામા આવા કેટલાક નમીબદાર શહેરો મળ્યુ છે કે જ્યાની તમામ પ્રજા એકજ કોમ એકજ ધર્મને માનનારી છે એકજ ધર્મનો એક મપુત અદાલતના તખતને શોભાવી રહ્યો છે પણ બીજો કમનસીબ કપુત કોઈ શરીર અથવા નેક માણસની હજમત કરવામા કે લુગડા ધોવામા ગુથાયેલો છે ત્રીજો વળી જાડુ દેવામા સતોષ માનીને ખાનદાનની બદનામીનુ કારણ બનેલો દેખાય છે જેને એવો સીન જોવો હોય તોતે જરા અફઘાનીસ્તાન, તુરકસ્તાન, અરબ, મીસર, ફ્રાન્સ, ઇંગલાડ, અમેરીકા વગેરે મુલકો ફરીને જુએ એટલે ત્યાના લોકોના માહોમાહેના હેવાલો આ લ માણની મુજબ ખરા જણાઈ આવશે

આપ એમ પણ માની લેશો કે મુસલમાનોના આવવા પહેલા હિન્દુ લોકોમા દરેક પ્રકારના હુન્નરવાળા માણસો

જરૂર હશે તો પછી એમ થઈ શકતું નથી કે ગ્રાહ્ય પિદ્યા (ઇદમ) પણ ભણતો હોય પુબપાઃ પણ કરતો હોય ખેતીવાડી પણ પોતેજ કરતો હોય, પોતાના લુગડા પણ પોતેજ ધોતો હોય, પોતાના જોડા પણ પોતેજ શીવતો હોય આદિ વાળતો હોય પાણી ભરતો હોય અને દરેક કામમાં હુન્નર ધધામાં ખીજા કોઈનો મોહતાજ ન હોય, તે જમાનો તો લાખો વરસ થયા પોતાનું સ્ત્રીન દેખાડીને ગુજરી ગયો આવા સુધારાવાળા કેશનદાર વખતમાં આવી જાતનો ખીયાલ કરવો પણ અશકત જણાય છે એટલા માટે એજ મત કાયમ થઈ શકે છે કે જ્યારે હિન્દુસ્તાનમાં રાજથી પ્રજા મુઘી એકજ ધર્મ પાળનાર હશે તો જરૂરી છે કે તમામ નીચ કોમો પણ એમાથીજ હશે

જેવી રીતે ઉપલી વાતનો ખરાબણાને કોઈ પણ દાખલાની જરૂર નથી તેવી રીતે એ વાત પણ ખરીજ મનાશે, કે મુસલમાનો જ્યારે હિન્દુસ્તાનમાં દાખલ થયા છે ત્યારે ખડુજ રોખ દાખ અને દખ્ખાની સાથે દાખલ થયા છે એમના એમના એક હાથમાં તો મુકદ્દમ ઇસલામની પાક કીતાબ હતી અને ખીજા હાથમાં ફનેહ અને નેકબખતીનો વાવટો ફરકતો હતો, એ વાત માનવા લાયક નથી અને સમજમાં પણ નથી આવતી, અગર કોઈ ઇતિહાસપરથી પણ નથી જણાતું કે હિન્દુસ્તાનમાં મુસલમાનો

દાખલ થતી વખતે તેમની સાથે સ ખ્યાબ ધ બહોળી મર્યાદામાં કમીની કોમો પુણુ દાખલ થઈ છે પણ એટલુ સમજાય છે, કે જ્યારે તે ભાવ્યવ તોએ હિંદુસ્તાનમાં આવીને ઇસલામી રાજ્યનો પાયો જમાવ્યો ત્યારે તેમની ચાકરી કરવાને અને ફરમાન બજાવવાને માટે એજ હિંદુ લોકોજ મુકરર થયા હશે, એજ મહાત્માઓ તે વિજયી કોમની તમામ જરૂરીયાતોમાં ગુલામીના હકો બજાવતા હશે એજ લોકો તેમના સાઈસ હશે, એજ લોકો તેમના જોડા ઉઠાવતા, લુગડા ધોતા અને ઝાડુ વાળતા વીંગેરે કોમોને પોતાની આખરે જજતનુ કાગળ માનતા હશે

મુસલમાનોની ધાર્મિક પવિત્રતા અને ઇનલામી દબ દબાનો ખ્યાલ કરતા અમે એમ પણ માનીએ છીએ કે જ્યારે એ પવિત્ર જ્ઞાતીએ પોતાના તાબામાં હિંદુઓની જીંદગી સુખરવાની રીતભાત અને ધર્મનીતિને ફેળી હશે ત્યારે જરૂરી છે કે તેમણે આવી અજ્ઞાન કોમ, મુર્તિપુજક, હકધર્મ નાયાક તેહઝીબ વગરના અને નીમવહશી કોમથી અલગ રહેવું જરૂર પસદ કયું હશે

આજકાલ જોઈએ તો માલમ પડે છે કે હિંદુસ્તાનમાં સતેજ વિદ્યાની રોશનીના દરયા જારી છે જાહેલ કોમો તહઝીબના માર્ગપર બેખટકે દોડતી દેખાય છે જગલી કોમો વહેમ અને ખયાલપુખના ચકરોમાંથી નીકળીને પોતાને

વિદ્યા-જ્ઞાનના આભુષણથી મોલાવી રહી છે, ત્યારે આ વખતે પણ એજ વેદોના પુનરીઓ જીહાસત અને શુભરાહીના ખાડામાં ઉઘા મોઢે પડેલા હાલમુઘી નીશામાજ છે

બ્યારે એક ખુદાને માનના મુસલમાનો હિન્દુસ્તાનમાં પધાર્યા છે તે વખતે હિન્દુઓની જે સ્થિતી હતી તેના ખરે નકશો જોવો હોય તો મનુસ્મૃતિ જુવો વેદોના મજમુન પદો શાસ્ત્રોની અનીની ભગ્વેલી કહાણીઓ અને શરમભ વેલા કિસ્સાઓ વાંચી જુઓ તો આવી મુર્તિપુજા અને જાહેલ કોમનો ઠીક ઠીક દેવાલ જણાઈ આવશે

દુકમાં જણાવવાનું કે મુસલમાનોના અવવાની વખતે હિન્દુઓની તમદદુની અને ધાર્મિક જીદગી બહુજ ખરખ, બયાનક અને શીખામણ આપનારી હાલતમાં હતી શરખ નોશી, જીનાકારી, જુઆખાજીનો આમ રીવાજ હતો એક ખુદાપાકના બદલે તેત્રીસ કંગોડ દેવતાઓની પુજા કરવામાં આવતી હતીયા, પર્વતો, નદી, નાળા, પહાડ અને પશુઓના સીવાય કીંગ અને ભગ પુત્રનો આમ દસ્તુર હતો એજ પ્રમાણે બીજી હજારો ખરાબીઓ હતી જેને જોઈને ખુદાને માનનાગ અને શરમવાળા માણુઓના દીલ કકડે કકડા થઈ જાય છે,

આજે અણગમો સીન જોઈને કેમ માની શકાય ? કે ઈસ્લામના જનનિસાર ખાદીમોએ એવી જગલી કોમથી

મેળાપ વધારવા અથવા એસવુ ઉઠવુ પસ દ કચુહોય વળીઈત્લામી
ધર્મ તો એ પણ કહી ગ્હો છે, કે ખુદાના મીવાય બીજને
પુજના નાપાક છે (ઈન્નમલ મુશરફુના બજમુન) તો કેમ
બની શકે ! કે તેવા ઈસલામી ગુરાઓ, ઈશ્વના વહાલાઓ.
ખુદાના આમ હુકમથી ઉલટુ કરવાની હિમત કરીને ખુદાના
ગત્રુઓ સાથે હળી મળી નેવા પસ દ કં

જે માણસને માગી વાતની મન્યતા જોવી હોય તો તે
ચારકદ, ખુખારા વીગેરે ઈસલામી શહેરોમા જઈને આ
કામનો હેવાલ પાતાની આખે જોઈ લે,

ચારકદના મુસલમાનો હિંદુઓથી અખત છુતછાત
ગખે છે, તે એટલે સુધી કે જે દીવસે વગસાદ થાય છે તે
દીવસે તો હુકમથીજ કોઈ પણ હિંદુ બજારોમા ખુલાસી
રીતે ચાલી કરી રાકતો નથી તે એટલા માટે કે કોઈ દીન
દાર મુસલમાનના લુગડા નાપાક ના કરે

હા ! એ લુ છે કે તે વખતના હિંદુઓમા પણ જાત
પાતનો મેદ એવોજ હશે કે જેવા આ વખત હિંદુઓમા
માલમ પડે છે, અથવા તેવી રીતે જે મનોજી મહારાજે
હીદાયત ફરમાવી છે વગી મે પણ આ વાત પહેલાજ
અગ્ગ કરી દીધી છે કે તે વખતના હિંદુઓમા પણ દરેક
રીત રીવાજ અને દરેક જાતના લોકો હશે ગાનાગઓ, મીગશી
કજર, હીજડા, ભગી, મોચી, ચમાર વીગેરે નીચ કોમો

પણ એમાથી બહોળી ચ ખ્યામા આબાદ હશે અને એઆમા આજકાલની પેઠેજ ધર્મનું જુદાપણુ જરૂર હશે નહિ તો વેદ મત્રોમા એવી નીચ કોમોનું વર્ણન આવત નહિ

ફરી જ્યારે ઇસલામી નુર અને તેજ હિંદના જુના અધિકારને હંડાવવા લાગ્યુ, વેદોના ફદામા ફમેલા ગાટી ઉધમાથી જાગીને ઇસ્લામી ધર્મની છાયાયા આવવા લાગ્યા, ત્યારે ઇસલામના પવિત્ર પાઠ ઇન્ના અકરમાકુમ ઇનદશાલે અતકાકુમ (તમાગમાથી જે પગ્લેજગાર છે, તે ખુદા પાસે આબરુદાર છે) પ્રમાણે અને ઇન્ના મલ મોમેનુના ઈખ-વતુન (બધા ઇમાનવાળાઓ એક બીજના લાઠ લાઈ છે) ની ગીતે જાતલેદ નાશ થયો હશે વ શ કે કમલેદ પણ નહી હોય એટલા માટે નીચ કામ કરનારી કોમો પણ પોતાના પુર્વજોના દેખાદેખી પોતાનું જુનું ધર્મ તજીને મુસલમાન થઈ ગયા હશે કેમકે કહેવત છે કે અન્નાસો અલાદીનેમોલુકેહીમ (માણસો પોતાના બાદશાહની રીતભાત સ્વીકારે છે) પણ તમે જાણો જો કે

(હજ્યકેરા બાહરેકારે આખત દ) (મયલેઓરા દરદીલગ અદાખત દ

એટલે દરેક માણસને જુદા જુદા કામો માટે બનાવ્યા છે તેની ઈચ્છા પણ તે કામ તરફજ દોરાય છે

તમામ કામ કરનારી કોમો મુસલમાન થઈ ગઈ, છતા પોતાના બાપદાના ધલા ગેજગાર પર કાયમ ગ્રહી ચગાા જો

કદી ઇસ્લામી બાદશાહો તરફથી એવા નવા નુસલમાનોના માટે વિદ્યાજ્ઞાન આપવાની ડોઠ ખાસ વ્યવસ્થા કરવામાં આવતી હોત. તે બની શકતું હતું કે એ લોકો પોતાના બીજા મુસલમાન ભાઈઓની પેઠે તહેજીબન આભુગણુથી શોભવા લાગતા, અને વિદ્યાજ્ઞાનના તત્ત્વથી નવાં રદાવ થઈને પોતાના અનગીતભર્યા અને નીચ ધધાઓથી દુ થાત પણ એ લોકો એવાજ હાલમાં રહી ગયા, ને એવા લોકો પહેલાજ હિંદુઓમાં શુદ્ધના અણુગમાં નામથી યોગબ્રાતા હતા, વળી હવે મુસલમાન થવા બાદ તેઓને વધારે ખોટું છાંયું એ દલા માટે જુદાપણાની રીત વધારે નજરખુત થઈ ગઈ, આ તરફ મુસલમાનોમાં પણ એ જ અજ્ઞાનપણું અને નીચ પણાના લીધે પુરી રીતે ભળી શકે નહિ. ઈસ્લામી ધર્મે તેો જતપાતના ભેદ અને ધધાગેજગારના ફરકને માટીમાં મેળવ્યુંજ હતું કુબાનગરીકે લાઅનસાબા બયન કુમુલ-યવમા વસાઅનતુમ તુસઅલુન. ક્રીયામતના દીવમે ખાનદાન પુગવામાં નહિ આવેો કહીને પાલી જતના લેહોની જડ ઉખાડી કાઢી અરખના હાલીએ નના અરખી કેમોને ઇસલામમાં દાખલ થઈ જવા બાદ એકજ લડીમાં પરોવ્યા હતા, પણ હિંદુઓની મોખને અને આવા નવા મુસલમાનોની સ્વભાવી રોગે હિંદી મુસલમાનોને પણ પોતાની અસર કરી દીધી

આવી જાતના નાખલાઓ અમારી પાડોશી ઈસાઈ કોમમા પણ મળી શક છે અમારા પ્રમાણે એ લોકો પણ છુતછાત અને બીજા બ્રાહ્મી બચી રહ્યા છતાં એમનામા પણ નીચ કોમો નાથે તેજ પ્રમાણે વર્તન થાય છે જે પ્રમાણે તેઓ હકદાર છે અને લાયક છે, એટલે મુઘી કે દેખી ઈસાઈ કોઈ પદ્ધતિનો કાયમ મુકામ થઈ શકતો નથી અને કોઈ યુરોપીયન ગરીબ લેડી માથે પગાળી ગકતો પણ નથી

હા એમ થઈ શક છે કે એવા દેશી ઈસાઈ કે જેઓ આ વખતે બાનદાની ન હોવાના કારણે અથવા નીચ કોમો સાથે મળી ગયેલા કારણે તુરંત નજર દેખાય છે તે બે ક્ષેત્રો પોતાની સ્થિતિ મુઘીને અને પોતાના બાલબચાઓને વિદ્યાજ્ઞાન માટે આપે તો એમા શક નથી કે તેઓ પણ કેટલાક વખત પડી પોતાની ઈચ્છા ફળીભુત પામી શકે એજ રીતે હજારો એવા નવા મુસલમાનો છે કે જેઓ પહેલા કમીની કોમ માથે નળથ ગણતા હતા, પણ મુસલમાન થતાજ પોતાની હાલત સુધારવામા વિગ્ધી નિવડયા આ કાયદો કુદરતનો છે કે જે લોકો પોતાની ગુજરેલી જીવ્હી અને હાલની સ્થિતિને વળોડીને ઈસ્લામમા ફક્ત એટલા માટેજ દાખલ થાય છે, કે દુન્યામા ખુદા સુધી પહોચતો રસ્તો કોઈ છે, તો તે ઈસ્લામજ છે અને દુન્યવી ઉનતીનું કારણ પણ ફક્ત ઈસ્લામજ છે તો તે લોકો ઈસ્લામી

કાયદાઓના પાબંદ અને પાતાની આખીરતને સુધારવામા મશગુલ રહે છે પછી ખુદાતઆલા કાઈની પણ મહેનત નકામી કરતો નથી આચુ છે કે

કર રીયાજત કે રીયાજત કા સીલા મીલતા હય;
ભંદગી કરનેએ કહેતેહૈં ખુદા મીલતા હય.

તે લાડો હિવાનોની પેઠે દુન્યાવતમા ખુશી ગહવાના ટેવીના હોય છે, તે દુન્યામા નીચ ગને આખેરતમા તલેખ જોટના આગાત રહે તે

તકલીફ અને મુશ્કીળત ઉઠવે ગર બઝના મગી ગકતા નથી કુગત ગરીફની નકરો નાયતો છે, કે તેમા કેશીગ અને મહેનત કરવાનો હુકમ આપવામા આગ્યા છે ફરમાવ્યુ છે વ અને લગસા લિલ દનિસાને ધલ્લા મા સચા. માજુનને ડાગીશ ના પમામાજ મળે દનિ અહુ-સનતુમ અહુસનતુમ લે અનકુ એકુમ વધન અસાનુમ કલહા. (જે નાગ કર્મ કર્યો તે તમાગ માટે અને નના કર્મ કર્યો તે તે પણ તમાગજ માટે થશે)

હિદના મુસલમાનોમા જેટલી નીચ કામ કરનારી કામો છે, તે બચારી બધી એક મગળી ગને વેદાના બજગથી થાયલ છે નામનાજ મુસલમાન અવાથા ફકત હિદુઓથી જુદા પડી ગયા છે, નહિ તો હાલ સુધી એમનામા કુફરની રીતભાત અને શીરકના કામ મવજુદ છે હાલ સુધી હિદુ-

સ્તાનમા કેટલાક છે કે જેઓ ઇસલામી જરૂરીયાતોથી અબાણ બેખબર હોવાના લીધે અધકાર ખાડામા ગરક છે. અથવા કોઈ અમલથી દુર છે, અને નામનાજ મુસલમાન છે. **વલમ્માયુદ બેલલ ઇમાનો પ્રીકુલુબેહીમ** (હાલ સુધી તેમના દીલમા ઇમાન દાખલ થયું નથી) તો પછી તેમના દુ'ત કેમો થકી, ઇસલામને કશી જાતની બદનકશી લાગતી નથી મતલબ કે મુસલમાનોમા હાલની રજીલ કોમોનુ હોણુ હિંદુઓની મહેરબાનીનુ જ પગિણામ છે એ જાતની બદમાશ રજીલ અને કમીની કોમો હાલ પણ હિંદુઓમા સંખ્યાબંધ મવજુદ છે આવી જાતના લોકો જો કદી ફક્ત ઇસલામમા જ હોત અને હિંદુઓમા નહોત તો હિંદુ માહેબોનો હક હતો, કે તે કેટલાક માણુઓથી તેમના અજાનપણના લીધે દુર ગહેતા પણ અફગાન તો એ છે, કે એવો અજાનવાળો જ ગલી રીવાજ ફક્ત મુસલમાન કહેવાતાની સાથેજ વ્યાજબી ગણાયો છે પછી તે મુસલમાન શરૂ કરે હોય કે રજીલ હોય, ચોખ્ખો હોય કે મેલો હોય આબરુદાર હોય કે બેઆબરુ હોય એતો બધાને એકજ લાઠીએ હકારવામા આવે છે હિંદુ ભધી જાતન એથી જુદા છે હિંદુ હોય તો પછી તે કજર, કુમ કે મીંગચી હોઈ કે જીનાકાર હોય, કે શરાબી હોય જુવારી હોય કે બદમાશ હોય, તે બધા ભાઈ છે જો કદી સ્વધર્મ અને ન્વજાતીના કમીના અને બદમાશ સાથે પણ એજ પરમાત્મે છુતછાત ગણવામા આવત કે જેવી

ચુસલમાનોથી રાખવામા આવે છે, તો પછી અમને તેમના
પર કશો સવાલ નહોતો વળી અમે પણ સમજતા કે ખરેખર
રજીલ કેમથી દુઃ સહેલુ ધાર્મિક હુકમ છે

પરિણામ

ઉપરના લખાણથી નીચે પ્રમાણે સાબિત થાય છે

૧ હિંદુઓમા હાલના જેવી છુત્તાતનો રિવાજ
મુસલમાનોના રાવવા બાદ મરૂ થયો છે જો પહેલા હશે
તો એવો હશે કે જેવો હાલમા હિંદુઓની જુદી જુદી
કોમોમા છે

૨ મુસલમાનોમા જેટલી રજીલ કોમો મવજુદ છે કે
જે આજ સુધી ઈસલામી નીતીથી અજાણ છે તે હિંદુઓની
રજીલ કોમમાથીજ છે અને નામનાજ મુસલમાન છે

૩ આવી છુત્તાત ફક્ત મુસલમાનોને નુકસાન અને
તેમની આબરૂ લેવાના ઇરાદાથીજ છે, જો કદી આવી ખોટી
ગીતે જાહેરી ખરાબી અને ખાતેની નાપાકીના લીધે હોત,
તા હિંદુ લોકો પોતપોતાના સ્વધર્મીઓથી પણ એજ પ્રમાણે
મુસલમાનો સાથે વર્તે છે, જ્યારે એ વાત નથી બલકે એ
જ ગલી રીવાજના હકદાર ફક્ત મુસલમાનેજ ગણાય છે તે
મુસલમાન ગમે તો શરીફ હોય અને પાક સાફજ હોય પણ
તેની સાથે આ નીચ વર્તણુક જરૂર કરવામા આવે છે, તો
પછી અમે કહી શકીએ છીએ, કે આ ઉઘાડી ના ઈનસાફી

છે, અમને બે આભર કરવા અને નુકસાન પહોચાડવાના ધરાદાથીજ શોધી કાઢેવ છે, એના સિવાય આવા ગિવાજનો બીજો કોઈ હેતુ નથી જણાતો.

છુતછાતના કાયદો અને નુકસાન

છુતછાતના રીવાજથી હિંદુઓને જેટલો કાયદો અને મુસલમાનોને જેટલું નુકસાન થયું છે, તે તો સુર્યનીપેઠેજ જાહેર છે હિંદુમા ઈસ્લામી આબાદી આ કંગેડ છે અને હિંદુ તેવીસ કંગેડ છે, છતાં પ્રમાણમા મગ્યાવતા મુસલમાનો બહુજ પડતી હાલતમા છે એટલે વ્યાપારમા પણ તેમની સખ્યા ઠીક નથી, અને નોકરી વર્ગમા પણ તેમની સખ્યા ઓછી છે, હિંદુઓ પોતાના આ રીવાજની જબરી પોલીસી અને એનજી હકુમતથી બીજી કોમને બનતી કોશીશે પોતાના પગથી કાયદો ઉગાવવા હેતાજ નથી, આવી છુતછાતના લીધે તમામ જરૂરી વ્યાપાર તેમના વાગ્યામાજ આવ્યો ગયો કે કોઈ શહેર હોય કે ગામ, કનઓ હોય કે ગ્રામ, જ્યાં તમામ જરૂરી ચીજોના દુકાનદારો અને કટગકટગે હિંદુઓજ નજરે પડશે એનું જબરદસ્ત કારણ એજ છુતછાતજ છે દરેક બતના હિંદુ લોકો છુતછાતના લીધે મુસલમાન દુકાનદાર પાસેથી કોઈપણ ચીજ લઈને ઝામઝામ લઈ શકતા નથી એટલા માટે હિંદુ વસ્તી ઘણે પ્રકારે પોતાનાજ સ્વધર્મી દુકાનદારોની માથે આપ લે કરે છે નાદાન અને

સમજ વગરના મુસલમાનો કે જે કોમી ફાયદાથી તદ્દન અજાણ છે, અથવા જેમને આખરનો ખીયાલ નથી હોતો તે પણ હિંદુઓનીજ દુકાનોનીજ શોભામા વધારો કરવાના અને તેમનેજ લાભ આપવામા જગપણુ અગ્રકાતા નથી એટલાજ માટે મુસલમાન દુકાનદારો પોતાના વ્યાપારમા જોઈતી હિતક મેળવી શકતા નથી

અમે ઘણીવાર જોયું છે, કે પહેલા તો મુસલમાનોને દુકાનદારી કરતા શરમ આવે છે કેમકે એ લોકો સાધારણ રીતે થોડા વ્યાપાર કરવાને પોતાની બે ઈજ્જતી ગણે છે, જો કોઈ મઠ્ઠે ખુદા કોઈ બતની દુકાન ખોલવાની હિમ્મત કરે છે તો કેટલાક દીવન પડી તેની શેખી એમજ કરકરી થઈ જાય છે,

આવા નવા ફત્વલાનેજ કાયદો કયાથીજ થાય કેમકે હિંદુ લોકો ધાર્મિક હુકમ અને પામી નુકશાનના કારણે મુસલમાન દુકાનદારોની ગીકલચી પોતા સુધી નાખી જાય છે વળી મુસલમાનોમાથી નેકરે પચામ, હિંદુઓના દેવામા ફસાયલા રહે છે, એટલે સરખાપણુ ન હોવાના લીધે તે બચારો થોડા દિવસમાજ નુકશાન ઉઠાવીને નાસી જાય છે એની ખરાબ અસર એ થાય છે કે બીજા કેટલાક લોકો પોતાના હારી બેસેલા ભાઈની હાલત દેખીને આઈદા વ્યાપારથી નિરાશ થઈ જાય છે એજ કારણથી મુસલમાનો

વ્યાપાર તરફ ધ્યાન બંડુજ ઓછું રાખે છે હવે તે મુસલમાનોને હેવાલ સાબળો કે જેઓ ધ ધો અને હુન્નર કરે છે

એ લોકોની મહેનતથી ઘણું હિંદુ દુકાનદારોનું કાયદો અને લાભ લે છે, મુસલમાનો કારીગર વહાણથી સાજ સુધી જે કાર્ક બનાવે છે તે હિંદુઓનેજ આપે છે એ લોકોનું દીવસના ત્રણ ચાર આના મુઝેલથી પડતા હશે પણ હિંદુઓ એમની સખત મહેનતથી પુરતું લાભ લે છે લવાર કનારી વણનાર લુગડા વણનાર, તારકશ પીગેરે ડામો એ એ વાતે સરખા છે તેમથી તાબલા તરીકે એક કામનું વર્ણન આપને અરજ કરું છું

મશરૂ વણવાનું કામ અહીં ઘણું ચાલે છે, ને લાખો રૂપીઆનો મશરૂ જુદા જુદા પ્રકારનો તયાર થઈને બીજા મુલકોમાં ભારી કીમતે વેચાય છે હિંદુ દુકાનદારો બીજા મુલકથી રેશમ મંગાવે છે તે અહીં આવીને પહેલા સાફ કાગવવામાં આવે છે, તે સાફ થઈને રંગરેજને ત્યાં પછી ત્યાંથી પાનાગઓને ત્યાં પછી રાજભગને ત્યાં અને ત્યાંથી વાગુકરને ત્યાં વણવાને મોકલવામાં આવે છે ત્યાંથી તયાર થઈને હિંદુઓ પાસે પહોંચી જાય છે, એટલે અહીં અથાગ નફો લઈ વેચવામાં આવે છે, કામ કરનારા મુસલમાન જેમની અથાગ મહેનતથી એ મશરૂ તયાર થયો છે, તે બધા દર વખતે પોતાના શેઠ એટલે હિંદુ દુકાનદારોના ઓશીઆળા ગહે છે

આવી જાતનો વ્યાપાર તે ગમે તો છુતછાતથી પણ દુર છે, છતાં વ્યાપારમાં પણ કોઈ મુસલમાનને હિંદુઓ આગળ વધવા દેતા નથી, જો કદી કોઈ મુસલમાન આવી દુકાન કરે તો બન બધા હિંદુઓ સંપડીને એને બગ્યાદ કબ્રમાં જરાપણ બાકી નથી ગણતા.

ઉપર પ્રમાણે હિંદુ લોકો દરેક વખતે અમી મુસલમાનોને નાબુદ કબ્રાને તઈયાર રહે છે અને એજ પ્રમાણે ને કરી વર્ગમાં પણ જોવામાં આવ્યું છે.

મરકારી ઓફીસમાં અને ગવર્નમેન્ટી નોકરીઓમાં પણ હિંદુઓની અગ્રતા બહુજ વધારે છે, ઉંચા હોદ્દાઓથી લઈને અદના નોકર સુધી બધા એજ હિંમતવાન પણ હંટધર્મી કોમોના નવ જુવાન જોવામાં આવે છે મુસલમાનો તમના પ્રમાણમાં એવા છે જેવા કે આટામાં મીઠું તો પણ એ લોકો હમેશ મુસલમાનોને તકલીફ અને અડચણ કરવા ચુકતા નથી તેમને બરાબર કરવાની ડોશીશમાં રહે છે એકડો આબરૂદાર હોદ્દાદાર મુસલમાનો ફક્ત મુસલમાન હોવાને લીધેજ બે આબરૂ થયા કેટલાક આબરૂદાર મુસલમાનો પર જુહા કેસ લાગુ પાડવામાં આવ્યા વળી તેમને પેપરકારે બદનામ કબ્રામાં આવ્યા, તેમને હાકીમોની નજરમાં તુરંત દેખાડવાની કોશીશ કરવામાં આવી અને કરવામાં આવે છે, મતલબ કે ધોળા લુગડા વાળા આબરૂદાર મુસલમાનો તે ગમે તો વ્યાપારી હોય કે અગરેજી

ગવર્નમેન્ટના નોકરો હોય પણ આવા હરીફાની આખમા કાટા સમાત ખુશ્કા કરે છે જે દોસ્તોને એમની પાડોશમા રહેવા અથવા એમની માથે કોઈ ઓપ્રીસમા નોકરી કવ્વાનો વખત મળ્યો છે, તે આ બાઈબ ધોના હથક ડાથી મારી પેઠે વાકેફ છે

ટુક સાગ એ છે કે આ વખતે હિંદના હિંદુ ભાઈઓ અમે મુસલમાનોને નાબુદ કરવાની પ્રીકરમા છે, જે કંઈ મુસલમાનોએ પોતાની ન ભાળ અને પોતાની કોમની લાચારી દુર કરવાની ડોચીશ કરી નહિ, તો પછી અમારી આઈ દા હાલત હાલ કરતા પણ વધારે ખરાબ થઈ જશે

હિંદુ

ચાગ વાચકો! આ અઘળી મારી રામકહાણીનો હતુ અને દીલનો દગ્દ જાહેર કરવાની મતલબ તો આપ જરૂર સમજી ગયા હશે હવે અમારે એવી તજવીજો કાઢવી જોઈએ, કે જેથી અમે પોતાની કોમમા ત્યાપારનો ખ્યાલ પેદા કરી શકીએ, આપણ આપણા બેનમજ ગાફલ ભાઈઓમા કોમી બીચાલ અને એક બીજાની હમદગીના માનેરી કાયદાઓ જમાવી શકીએ જે મુસલમાનો હિંદુઓની પાસેથી નાપાક અને પક્ષીદ નીજે ખરીદીને ખાય છે અને તેમની પાસે પોતાની બે દિજતી કરાવે છે તેમને મુસલમાનોની માથે ખરીદ વેચાણ કરવાનો શોખ આપીને આ બે દિજતીથી અને બેગેગીથી બચાવીએ, જેમ અને તેમ

મુસલમાનનો પઇસો જેર કોમના હાથમા જતો અટકાવીએ,
 જો કદી અમાગ ધર્મી વિદવાનો, આલીમો આ તરફ ખ્યાલ
 કરે, તે એ કામ સહેલાઈથી થઈ શકે છે અમાગ આલીમો
 જેવી રીતે મુસલમાનોની આકેળત સુધારવાના કામમા લાગી
 ગયે છે, તેવી રીતે દુનીયાની ખેરખાહીના મામાન પગુ એકઠા
 કરવાની કોશીશ કરમાવ્યા કરે તો અમાગી તમામ મુશકેલીઓ
 દુર થઈ શકે છે ત્યારે ઉલમએ દીનની આખર કાયમ રહેશે
 કે તેમના પેરોકાર-હુકમ માનનાગઓ સારી હાલતમા હોય,
 અને હાલત સુધારવાની એનાથી સારી કોઈ તજવીજ નથી
 હોઈ શકતી કે મુસલમાનો દરેક જાતની દુકાનો ઉઘાડે,
 દરેક ખાતામા પગલા આગળ ભરે, દરેક દુનીયાવી અને દીની
 કામમા એક બીજાની મદદ કરે

જેવી રીતે હિંદુ લોકો પોતાની કમાઈનો એક પઈએ
 પણ અમે મુસલમાનો સુધી પહોચવાદેતા નથી તેવી રીતે
 અમે મુસલમાનો પર પણ ફરજ છે, કે અમે પણ પોતાના
 માલો દોલતને બીજાઓના હાથમા જતી અટકાવીએ, કુગનશક્તી
 એક આયત છે (ઈનનલ્જીના કફર બાદહુમ અવલીયાઓ
 બાદ અલ્લા તફઅલુહો તકુન પ્રીતનતુન ફીલ અરદે
 વ ફસાદુન ખીર) (અય મુસલમાનો તમે જુઓ છો કે કાફર
 લોકો એક બીજાના લાઈબ ધ હોસ્તદાર છે, તે તમે પણ
 એવુ જ સપ ન કરશો તો દુનીયામા અનેક જાતના પ્રીતના
 અને મોટા ફસાદ ઉઠશે

ઉપરની આયતમા અમને ખુદલી રીતે હીદાયત કરવામા આવી છે, કે અમે મુસલમાનો હુનીયાવી અને દીની મામલામા બધા સરખી રીતે મળીને કેાશીશ કરીએ, અને તેમા બીજાની મદદ કરીએ જો કદી અમે આ થોડા દીવસની જુદગી હળી મળીને નહિ ગુજાનીશુ તો જરૂર અમને એવા સખત નુકસાનો અને મુમીબત મહેન કઠ્ઠી પડશે કે જે કુસ પીના પરીશ્રામમા જાહેર થાય છે

હિન્દુ આલડછેટ.

આ વાત તો ખરેખર માનેલીજ છે, કે હિન્દુ આલડછેટ પ્રાચીન કાળથી નથી અને એ નાની ઉમરનીજ છે એનો સબધ હિન્દુ ધર્મ સાથે કાઈ પણ નથી પરંતુ આ વિષય પોલીટીકલ અથવા વ્યવહારિકજ છે

જો કદી આટલુંજ હોત, તો પણ કાઈ વાધો નહોતો પરંતુ હવે તો માનસિક શ્રેષ્ઠા ને કલક લનાડી એક્યતા અને સ્વતંત્રતાની શત્રુ બની માણસાઈ અને હમદસ્તી ઉપર અસહ્ય હુમલો કરવાના દગ્ગે પહોંચી છે, એટલાજ માટે કે તેમા એક બીજાની તરફ તિરસ્કાર ઈર્ષ્યા અને અશાંતીનો જુસ્સો છુપેલો મવજુદ છે એટલે તે સદા તર ધિકકાર સાથે તુચ્છ કરવાને લાયક છે

આલડછેટનો સબધ શુ હિન્દુ ધર્મની સાથે છે ? એ સવાલનો જવાબ માટે અમારે હિન્દુ ઇતિહાસની તરફ દ્રષ્ટિ કરવી જોઈએ, પરંતુ તેમાથી તો એનો કયાએ પતો લાગતો નથી ઇતિહાસ જો કે વાર્તા અને કિસ્સાઓથી જુદોજ વિષય છે જ્ઞતા નાચાલતા અમારે તેજ યોગવા પડશે.

રામાયણ અને મહા ભારત આ બંને ઉત્તમ વાર્તાઓ છે જેને દેખીને તેના ગ્રંથનાગ્ની ઉત્તમ લાયકાતની સાબિતી મળે છે તેમાથી રામાયણ વાર્તાના ભેદ અથો-
ગ્યાના અદ્રવશી ગજગ કુવર રામ છે જેમન જુના વિચાર
વાળા હિંદુઓ ઇશ્વરનો અવતાર માને છે, ને કહે છે કે
ઇશ્વર પરમાત્મા ગવણુને સબ આપવાને માટે દુનિયામા
મનુષ્યતા રૂપે પધાર્યા છે, પરંતુ આર્ય મમાજીઓ એવી
માન્યતાની હામી ઉડાવે છે.

રામાયણમા લખેલું છે કે રામચંદ્રજીના પિતા શ્રી
ગંજ હમચંદને અનેક રાનીઓ હતી, ગંજએ પોતાની એક
ગણીની હકને લીધે, પોતાના પુત્રને પુરા ચૌદ વરસના માટે
દેશવટો આપ્યા રામચંદ્રની પતિવ્રતા સ્ત્રી સીતા અને
તેમના ભાઈ લક્ષ્મણે વફાદારીનો હક અદા કરવા મગત
મુકી નહિ આ લોકો દક્ષિણ હિન્દુસ્થાનની મુસાફરી કરતા
લકા મુકી જઈ પહોંચ્યા આ જાણુ અનાર્ય લોકો વસતા
હતા, અહીંના ગંજ રાવણુ માથે રાજ્ય કુવર રામચંદ્રજીને
આજુ બનાવ થઈ ગયો, રામના ભાઈ લક્ષ્મણે ગવણુની
બેન કુવરી સ્વરૂપનખાનુ નાકે કાપી નાખ્યું, એટલે ગવણુ
ક્રોધે બળી રામની સ્ત્રી સીતાને લઈ ગયો હવે રામે
દક્ષિણના અનાર્ય કોમની મદદથી લકા ઉપર ચઢાઈ ડરી
અને તેમા રાવણુ માર્યો ગયો.

રામ લગ્ની અને આર્ય હતા. દક્ષિણ હિન્દુસ્થાનમાં તે અનાર્યો એ તેમને સહાય કરી તે લોકોને આજકાલની ખેતરચાલમાં શુદ્ધ અશ્વત્થ (અડકવાને લાયક નહિ) કહેવામાં આવે છે, પરંતુ મજકુર ખુલાસાથી સાબીત થાય છે, કે તે બન્નેમાં કેટલો બધો મળધ હતો ? રામાયણમાં જ છે કે રામચંદ્રે એક ભીલ સ્ત્રીના એક કરેલા ભોગ ખાધા એટલે રામાયણ ના લખાણ ઉપર હિન્દુ આભડછેટ ની વિરૂદ્ધતા નીકળે છે.

મહાભારતમાં કૌરવ અને પાંડવ વિષેનું વર્ણન છે આ બન્ને મહાભારતોની એલાદ હતા કૌરવનો બાપ આધ્યો હતો તેથી રાજપાટને લાયક નહોતો અને તેથી પાંડુ રાજપાટ લઈને રાજ્ય કરવા લાગ્યો આધ્યો ભાઈનું નામ ધૃત ગપ્પ હતું તેના એકમાત્ર પુત્રો હતા અને પાંડવ દ્વંકત પાંચ ભાઈઓ હતા કૌરવો પોતાનો હક લેવાને માટે ત્યાગ થયા અને પ્રપચી જળ પાથર્ગ જુગાગમાં તેમનું રાજ્ય જીતી લીધું, એટલું જ નહિ પરંતુ તેમની ગણી દ્રાપદિને પણ જીતી લીધી હવે પાંડવો થએલી શક્ત પ્રમાણે ચૌદ વરસને માટે દેશ વટે ગયા જ્યારે પાછા આવ્યા ત્યારે રણ ક્ષેત્રમાં એક મહાન યુદ્ધ થયું છેવટે પાંડવોની જીત થઈ આ લડાઈમાં શ્રીકૃષ્ણ અને ચંદ્ર પણ આવ્યા હતા બંને લડાઈ માટે ઉશકેરનારા તેજ હતા સનાતન ધર્મી હિન્દુઓ શ્રીકૃષ્ણને ઈશ્વર અવતાર માને છે

દિલપરંપીને લીધે કલમ કયાએ ચાલી ગઈ છે કહેવાની
 વાત તો એ છે, કે મહા ભાગ્યના જમાનામાં છુતનો વગુદ
 નદન નહોતો બલકે કહેવામાં એમ આવે છે કે હિન્દુઓની
 પડતીની શરૂઆતજ ત્યાગી છે વળી દાંવો કરીને કહેવાય
 છે કે મહાભારતના યુદ્ધમાં આખી દુનિયાના ગતઓ એ
 ટલે યુરોપ અને અમેરિકાના ગજય કરતાઓ પણ આવી
 ને ભળ્યા હતા એટલે છુત અછુત ત્યા હોઈ શકેજ નહિ
 એ બીવાય શ્રી કૃષ્ણ જેવા પવિત્ર અને મહાન્માં કહેવામાં
 આવે છે તે એક ચામડીઆ ખાટડીના વગ મહેમાન થાય
 છે અને તેનું નોતર કબુલ કરે છે. એટલે છુત અછુતનાં
 બુદ્ધિ રીતો થાય છે મતલબ કે ગમાયાળ અને મહા
 ભાગ્યમાં આભડ છેટનો ઉધારો વીઓ છે

તમામ હિન્દુઓ એ ચાર વર્ણમાં વહેચાયલા છે
 બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રી, વૈશ્ય અને શૂદ્ર પરંતુ આર્યસમાજીઓએ
 વેદિકજ્ઞાનથી બરેબર કહી રીધું છે કે આ વહેચણી જન્મ
 પ્રમાણે નથી પરંતુ કર્મ પ્રમાણે છે એટલે કોઈ હિંદુ
 જન્મથી બ્રાહ્મણ અથવા શૂદ્ર હોતો નથી, તેના કર્મ થકી
 બને છે એટલે જે માણસ પહેલેથીજ વિદ્યાજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે
 તે બ્રાહ્મણ જે લવવંશીઓ ચોધો અને શુદ્રે બને તે ક્ષત્રી
 વેપાર વણજને ખેતી કરે તે વૈશ્ય છે અને હલકાને નીચ
 નમના કરનારાઓ શૂદ્ર છે

ઉપજ્ઞો ખુલાખો પણ આભડ છેટને નદ કંઈ છે શુદ્ધનો
પુત્ર આગળ વધીને બ્રાહ્મણ અને વર્ધન્યનો છાકરો કાલે
લત્રી બની શકે છે વળી બનવા બેગ છે કે બાપ ગુરુ, પુત્ર
બ્રાહ્મણ પૌત્ર ત્રી અને પછીનો પરિવાર વર્ધન થાય '
એટલે હવે આભડ છેટ કયા ચ્હી છે છતાં અમારી પામે
આભડ છેટની વિરૂદ્ધ એનાથી વધારે મજબુત માળીતીઓ
મવબુદ છે,

મનુજી મહાગજ હિન્દુ લો ના કતા છે હિન્દુઓમા
હજત ઈમામ આઝમ (૨૬૦) નો તેમનો દરજ્જો છે મનુજી
મહાગજ વેદોમાથી કાયદાઓ કાઢ્યા અને કાર્યકર્મની વિ-
ગત દર્શાવી છે મનુસ્મૃતિ નામની મોતબર અને મજબૂત
કિતાબ છે મનુસ્મૃતિના લખેલુ છે કે એકજ વખતે આ-
શ્રીઓ પગલુવાની છુટ છે પરંતુ નિયોગ અથવા અમુક વખત
માટે પના હન્વીને શ્રી લોગવવાની મના છે એના આર્થ
સમાજીઓનુ માહસ છે કે બ્રાહ્મણ ચાર, કત્રી ત્રણ વર્ધન્ય
એ અને શુદ્ર ફકત એકજ શ્રીને પગલુ અને તે પોતાના
કુટુંબમાથીજ પગલુ મનુજીમહાગજ કહે છે કે ઉપાળી
મુઢરીને નીચબતીમાથી પણ લઈ લેવી જોઈએ, આ કાયદાનો
અમલ એવી રીતે થયો કે, ઘણા બગ હિન્દુ જાઓએ
નીચબતીની શ્રીઓ (માછીઆરણુ અને ખલામણુ) ની સથિ
પગલુયા છે (જુઓ શકુન્તલા અને લિગ્મ પિતામા)

આ ખુલાસા વાર વિગતથી ઉઘાડુજ છે કે બ્રહ્મણ, ક્ષત્રી વર્ણશ્રી અને શુદ્રના એક બીજાની વચ્ચે આસડ છેટ નુ હોવુ તદ્દન અશક્ય દેખાય છે વળી મનુજી મહારાજ આસડ છેટને માટે ખુલા સાવાર કર્મભાવે છે કે બ્રહ્મણ, ક્ષત્રી, વર્ણ અને શુદ્રોનુ ખાન પાન એકજ છે કેમકે જ્ઞાતિવર્ણ નું કાગળ કર્મ છે

એના લીધેજ દુનિયાની સવળી કવમોની સાથે ખાલુ પીલુ અને કન્યા વ્યવહારની ટુટ છે હિન્દુ વાતાઓમા જે ને ઇતિહાસની પકિત આપવામા આવે છે કેટલાક અણુ સમજ્યા નામ લેવાયા છે, તેને આર્યા સમાજના જ્ઞાની વિદ્વાનો કહે છે કે અમેરિકા અને યુરોપના મુલકોના આ બધા નામ છે અને ત્યાં હિન્દુ રાજ્ય કદી હોતે વળી ત્યાં ના રાજ્ય કર્તાઓનુ ત્યાંનીજ સ્ત્રીઓ મળે પચ્છનુ પણ વર્ણવેલુ છે, તો પછી એથી કરીને પણ આસડ છેટને સ્ત્રીઓ થાય છે

મનુજી મહારાજે દેસલો આપેલો છે, કે પચ્છાતી (બીજી કવમ સાથે) ખાલુ પીલુ અને કન્યા વહેવારની છુટ છે, કદાચ એમા મુમલમાનો પણ આવી ગયા હશે શુ આ વાત માનવામા પણ કાર્ક વિલબ હશે કે !

ઉપરના લખાણથી સ્પષ્ટ જણાઈ આવ્યુ કે હિન્દુઓના જુદા જુદા વર્ગોમા આસડ છેટ કદી પણ હોતી નહી એટલે

સુધી કે ગમચડણ અને શ્રી કૃષ્ણજી એ ચામડીઆ ખાટકી ના ઘેર જઈને તેનું ખાનું ખાધું વળી બહોળા વર્ગ હિન્દુ જ્ઞાનિઓ અને કુટુંબોમા ચામડીઆ ખાટકી પણ ગણાય છે હાલના જમાનામા કુકત ગરીબ મુસલમાનોને કોઈ ખાસ કારણોના લીધે જાતિમાથી જઠરા ડાઢયા છે, એટલું જ નહિ બલકે માનસિક વર્ણુમાથી કાઢી મુકયા છે આવી મહેરબાનીનો અમો આભાર માનીએ છીએ 'તુને વોહ રોકર લગાઈ અગમે મિલલત ખુલ ૫૦

આભર છેટ શુ છે ? અસહકાર છે ખાનડોટ છે, અસહય દબાણ છે, અધુતોના વિરૂદ્ધ અલ્ટીમેટમ છે, કે કોતો અમારામા લગી જાઓ અમારો ધર્મ કબુલ કરીલો નહિ તો બે ઇજ્જતી અને તિન્કાર કરવામા આવશે તમારું નામ દુનિયાના પડદા ઉપરથી નાબુદ કરવામા આવશે પોતાના ધર્મનું ધોસડ જબગઈથી બીજાને ગળે નાખવાનું જ નામ અભર છેટ છે એટલે બળાતકારે પોતાના ધર્મનો પ્રચાર કરવો હાલના જમાનાની અશુદ્ધીની અળવળે આ મેદને તદ્દન ઉગરો કરી દીધો છે પરંતુ તાબુબીની વાત નો આ છે કે બળાતકારે ધર્મ પ્રચાર કરવાનો આરોપ મુસલમાનોના માથે થોપવામા આવે છે, ખડ જોતા ઈસ્લામની પવિત્ર કિતાબે દુનિયામા જાહેર નોટીસ આપી દીધી છે, કે લાઇકરાહા કિદીન ધર્મની ખામત જગએ બળાતકાર નથી

પ્રહારો અને ઔધ ધર્મવાળાઓ વચ્ચે યુદ્ધ થઈ ગયા, તલવાર ચાલી ગઈ તેને થોડાક સમય વીત્યો, છતાં અમારા સ્વદેશી બંધુઓ તેને તદ્દન ભુલી જ નાથ છે

આ એક ઇતિહાસિક હકીકત છે, કે અરબસ્તાન અને હિન્દુસ્તાન અને તેની આસપાસના બેટ, લોકો વગેરેમાં ઈસ્લામની પહેલા પછી વ્યાપાર સબંધ હતો અને અહીં આ અરબસોડો વ્યાપાર અર્થે આવતા જતા હતા, હિન્દુ વામીઓ સાથે લાગવગ હતી અને હિન્દુઓ તેમનાથી આજીવન દોષ ગણતા નહોતા. પરી ઈસ્લામ પ્રગટ થયા બાદ બહોળો સબંધ થઈ ગયો, આ વખતે તે જમાનો હતો કે ત્યાં ઔધ મતને વેદક ધર્મ તલવારના જોગથી નાબુદ કરતો હતો અને તે મરણ વખતનો ઇવટનો પાન લઈ ચડ્યો હતો.

દક્ષિણ હિન્દુસ્તાનના મલબારના એક હિન્દુ ગણત્ર્ય “મોઅ જિઝમે શકકુલ કમર” (હકમત ગુરુ કદીમના ઇશાન થકી ચક્રમાના બે કકડા થઈને જમીન ઉપર આવવા વિષનો) ચમત્કાર ખુદ પોતાની આંખે જોઈને ડટલાક માણ-ઓને તેની તજવીજ કરવા માટે મોકલ્યા એટલે તેને માલુમ પડ્યું કે એ અરબી પયગમ્બર (ન અ, વ સ) નો ચમત્કાર હતો એટલે ગણ પોતે અરબસ્તાન તરફ ચાલે થયો અને ત્યાં જઈને મુસલમાન થઈ ગયો અને ત્યાં મરણ પામ્યો.

આ બનાવ ઉપરથી પણ આભડ છેડતો ગીઓ થાય છે. તે વખતે જો કદી આવે ગિવાજ હોત તો ગજ પોતાને ઘેરથી બહાર ફેવી રીતે જઈ શકત ? અને હંસામી મુલક અગમનનામા કેવી રીતે જતે ?

મલખાગનો મોઅતખર માન્ય પામેલો એકજ હતીહામ ' તોહફતુલ મુબહેદીન તો લખનાર પોતાની આખે ફેખલા બનાવો એવી રીતે જાહેર કરે છે કે “મુસલમાનોના વ્યાપારના લીધે હિન્દુસ્તાનના પશ્ચિમ કીનારાના બદરોની વન્તીઓમા ઘણા બહોળા વધારો થયો છે (એટલાજ માટે) આડીના સરદારો અને ગજઓ ઈસ્લામની મોટી ઈજજત કરે છે હી હુ ગજઓ મુસલમાનો સાથે પ્રેમ અને માન્ય સાથે સદવર્તણુક રાખે છે આ હતીહામીક લખાણથી શુ એ વાત આખીત નથી થતી ? કે તે વખતમા મુસલમાનોને મલગ્થ કહીને તેમની સાથે આભડ છેડ રાખવામા આવતી નહોતી ?

ઠરાકનો એક મુસ્લીમ વ્યાપારી **મુલેમાન સિરાફી** હીજરીના ત્રીજા મનમા હિન્દુસ્તાન આવ્યો અને તેણે પોતાનુ ચક્રનામુ લખ્યુ જેને ફાન્ગીમી યુરોપીયનરીનાડે ફાન્મ ગજુમાની સાથે મને ૧૮૪૪મા પ્રગટ કર્યુ **મુલેમાન** લખે છે કે, “ હિન્દુસ્તાન અને ચીનના લોકો યકીન રાખે છે, કે હુનીયામા મોટામા મોટા મહાગજ ધીગજ ગણુ છે

અને તેમા સૌથી મોટો શાહે અરબ (બગદાદનો ખલીફા) છે જે મૌ કરતા વધારે દોલતમદ, રોબદાબ વાળો અને ધર્મ નિષ્ઠ ધર્મ બાદશાહ છે, જેનાથી મોટી ડાઁપણ ચીજ નથી

આ સફરનામામા એવું પણ લખ્યું છે, કે “હિન્દુસ્તાનમા મૌ કરતા મોટો રાજ બળહાર રાજ છે આ રાજવંશી રાજાઓની ઉમર ઘણી લાંબી હોય છે અને અહીંની પ્રજાની માન્યતા એવી કે અહીંના રાજાઓની ઉમર લાંબી હોવાનું કારણ ફક્ત એજ છે કે, તે બીજા બધા રાજાઓ કરતા મુસલમાનો સાથે વધારે મોહબ્બત અને પ્રીત રાખે છે અને પ્રજાપણ મુસલમાનો સાથે વધારે મોહબ્બત રાખે છે હવે અહીં વીચાર કરો કે તે હિન્દુઓ મુસલમાનોથી જુ આભડ છેટ ગમતા હશે ? એજ વેપારીનું વર્ણન છે કે ગુજરાત અને દક્ષીણના રાજાઓ પણ બગદાદના ખલીફા ને દુનીયામા મૌ કરતા મોટો બાદશાહ માને છે અને મુસલમાનો સાથે ઘણી પ્રજાત અને મોહબ્બત તથા મદ વર્તન રાખે છે

ગગનનો એક મુસલીમ વહાણ વટી પાતાના અગ્નિએ ખુલ હિન્દ નામના પુસ્તકમા એક નવ મુસલીમ હિન્દુને મોટે ડંટલીક હકીકત લખે છે પરંતુ તેમા એવું લખેલું નથી કે હિન્દુઓ તેનાથી આભડ છેટ રાખે છે એ મુનાકરી ઝરનાનું નામ ખુરુગ બીન શહેરયાર છે

આ જમાનામા મલબાઈ અને કાલીકટના રાજાઓના ઇલાકાઓમા મુસલમાનોની સખ્યા એટલી તો વધી ગઈ છે, કે તે ગજાઓને તેમના માટે એક કાઝી રાખવો પડે છે જાવામા પણ મુસ્લીમ વ્યાપારી મવજુદ છે, અને ત્યાંના રાજાના દરબારી રીત રીવાજ પ્રમાણે સલામ દરવત પ્રણામની તેમને માગી છે ત્રીજાપુરના ગજાના દરબારમા પણ મુસલમાનો મવજુદ છે આ તમામ હકીકતો ને લઈને માનવુ પડશે કે તે હિન્દુ ગજાઓ અને હિન્દુ પ્રજા હટ ધર્મા નહોતી વળી મુસલમાનો સાથે આલડછેટ ગજાતી નહોતી બુઝુર્ગ બીન શહરચાર લખે છે, કે હિન્દુસ્તાનના જોગીઓ અને માધુઓના ઘણા વર્ગ છે તેમા એક પેકુર (પેકુર) છે તેમનુ મુળ નીગલદીપ (લકા) છે તે ઓ મુસલમાનો સાથે વાગી મોડખત ગખે છે અને તેમના તરફ બેહદ રમ ભાવ દાખવે છે

અન્યથેબુલ હીન્દમા એ પણ લખેલુ છે કે, “જ્યારે લડાવાળાઓને હકરત નખી (સ અ વ મ) નો હાલ માલુમ પડયો ત્યારે તેમણે એક માણસ તજવીજ માટે અરબસ્તાન મોકલ્યો હતો અને તે નમય હકરત ઉમર ફાઉક (રફી) નો હતો પરતુ તે પાછો ફરતા સ્તામાજ મરી ગયો અને તેનો ગુલામ મેવક બગબચ લકા પહોચી ગયો અને તેણે તમામ હાલ કહી ચલણાવ્યો અને તે પછી

અહીં ના તમામ માણસો મુસલમાનોનું અદબ કરવા લાગ્યા,
એટલે એના પગથી જુ આભડ છેટનો ખીયાલ આવી ગયું છે !

મુસલમાન વ્યાપારીઓ મુઆફ્ફર અને ઇતિહાસ કરતાં
એના પુસ્તકોમાં એવા બનાવો બે શુમાન મળી આવે છે
જેનાથી સાબીત થાય છે કે આજથી હજાર બારેના વચ્ચે
પહેલા હિન્દુઓ અને મુસલમાનો વચ્ચે આભડછેટની ઘિકકાક
ના લાયક દિવાલ ઉભી નહોતી મસઉદના ઇતિહાસ
' મિસ્વજ્ઝ ઝહબ મા લખેલું છે કે રાજ બલહાર,
મિન્ધ અને હિન્દના તમામ રાજ્યો કરતા મુસલમાનોની
વધારે ઈસ્લામ ડરે છે તેના રાજ્યમાં ઇસ્લામ આબરુદાર
અને સ્થિત છે આ ઇલાકામાં મુસલમાનોની મસજીદો
અને જુમા મસજીદો પણ બે શુમાન છે અને વળી તે
આબાદ છે અહીંના મહારાજાઓ ચાળીસ ચાળીસ પચાસ
પચાસ વચ્ચે ગુધી રાજ્ય ડરે છે પ્રજાની મન્યતા એવી
છે કે રાજાઓની લાખી ઉમર મુસલમાનોની ઇસ્લામ
કરવાના પ્રતાપ છે આ બધી વીગતો આભડછેટ ને રદ
કરે છે હવે કયા મુધી લખવામાં આવે !

તેની પછી હિન્દુસ્તાનમાં મુસલમાની રાજ્યનો દૌર
દોરો થાય છે અત મિન્ધમાં એકગ્રહજૂની મહદ જાહેરમાં
ઇસ્લામના વિજયની મુદ્રા બને છે સુર્તિ બડડ મુસલમાન
મહમુદ ગિજનવી (રહેલ) ની રાજમાં હિન્દુ મિયાદઓ

ઈસ્લામી વાવટા નીચે તલવાગે ચમકાવતો નજરે પડે છે મહમુદી ખજાનાનો ખજાનચી હિન્દુ છે, અને આ બધું ઇતિહાસીક સત્તાવાર વાતો છે કલ્પિત નથી તો હવે ચમજવા નુ એ છે કે જો કદી બન્ને અબ્દાલી જાતિઓ વચ્ચે અછુત પાણુ હોત તો આવા બનાવો કયાથી બનતે ?

હિન્દુસ્તાનમા ગઝનવી, ગોરી ગલામ, તગલક, બલુ, અફગાન અને મુગલ બાદશાહોના દરબારોને જગ ગૌર કરીને નજર દર્શાવે તો ત્યાં હિન્દુ અને મુસલમાનો એકબેરે શુ બંભેબલા મેળવીને ઉભા દેખાતા નથી ? અને તે લોકો આપસમા શુ ભાણા વહેવાર કરતા નહોતા ?

મુગલ બાદશાહોના જમાનામા તો વર્ગી હદ થઈ ગઈ હતી કે, અકબરી પોલીસીએ તો ગહીસહી જુદાઈનો નાશ કર્યો ત્યાં તો મનતો શુદ્ધ તુમન શુદ્ધી વાળો આબેહુબ ચિતારો આપ્યોની હજુ દેખાયો છે હિન્દુ અને મુસલમાન બન્ને આપસમા કન્યા વહેવાગની માનેરી સાકળોથી જકડાઈ ગયા હવે કોઈ છે ? કે આ બધા બનાવોનો ઇતિહાસ કરી શકે ? એવી વર્તમાનમા આલડછેટનો અશ પાણુ બાકી રહી શકે કે ?

આ તમામ વિગતો સાગરા એજ છે કે, અલડછેટ કાંઈ હિન્દુઓનો ધાર્મિક વિષય નથી કે જેની પાળતી જરૂરી

હોય મનુજીના કહેણ ઉપરથી તો આલડછેટનો તદ્દન નાશજ થાય છે, એટલે આલડછેટ વેદિકે જ્ઞાન શિક્ષણથી તદ્દન વિરૂદ્ધ છે વળી આપણને આખિતી મળી છે કે પુરાતન હિન્દુઓ મુઅલમાન સાથે આલડછેટ તદ્દન રાખતા નહોતા આ નવું વર્તન ફક્ત હાલના નવા જમાનાની ખાન ચળવળજ છે

કમેટીના મૌલાના.

આ એક મનાજ નાવલ છે એમા ધાર્મિક વિદ્યાજ્ઞાન વગજ
મેચાગ લેકચરના પ્રતાપે બની એકેવા માલાનાએ હિન્દુ મુમલમાનની
એકથનાના નાનામા ચકચુર થઈને હિંદુભામી ગરીબની વિરુદ્ધ જુદી
જુદી જગ્યાએ ભરડી ગયા છે તેનુ ગજગતી ભાપામા અને ગુજગતી
અક્ષરોમા વિખાગતી નાવેલ એ વર્ણન છે આવા મજાકી જગડાએના
નમાનામા તેમા ખ્યાલથી મુસલમાનો નેતુ નકમાન થયુ છે અને
થાય છે તે કલ્યાની હવે જગ નથી માટ મજગુ નાવેલન જગ
વાથી એવા મનાવટી માલાનાઓથી મચરા નજરાજ કમો કીમત
૦-૧- મ ડાચાગ આનાની કીકીટ મોકલાની મગાવગો

કવમી લીડરોની ઈસ્લામી સેવાઓ.

આજકાલના કવમી તાડ જે હિંદુભામી મવ બજારના મહલ
હિન્દુએની તરફદારી નમવતા ગરીબત આજગીને કયાનુ કયા મોલી
ગયા છે, જેતાથી હિન્દુઓ મગર થઈ હિંદુભામ પુ મુમલા કમ
થયા છે, તેનુ ગુજગતી ભાપામા અને ગુજગતી અક્ષરોમા વિખાગતી
વર્ણન છે આજકાલ પોતાના પવિત્ર હિમાન બચાવરા ખાતર દરેક
મુસલમાન ભાકને સાચવાની ખામ જગ છે કીમત ૦-૨-૦ અહી
આનાની કીકીટ મોકલાની મગાવગો

તેજસ્વી દિલનો પ્રકાશ

આ પુનઃદશા આયમમાજીએના મુદાળનામા પાઠ દેખ્યામની
મનમાં અમદ દલીનોરી એવી ગીતે માખીન કરી કે ક ગમે તેવો
દેખ્યામનો વિરોધી માણુમ હાય, તોપણ તેને માની વીગ વગર છુ-
કાજ ન થાય અગુ રાની દિવચાલના વખતમા જેક મુસલમાન બાદએ
પોતાની પામ અવન્ય નામની તેજસી એ પણ ગુજરાતી બાપામા
અને ગુજરાતી અતનમા રસિદ ગણુનવાળી દિવાળ છે એ -/-
સાચા આનાની કીકીટ મોડવી નગાવગો

આર્ય ધર્મની ડેમોટી—આ પુનઃદશા ગરબ મદના મોહમનીયા
અખીયાના તરબી પ્રસિદ્ધ થયેલુ છે, તે ખીલવારનો દેખ્યામી મવો
ગતવતો માનિદ નુ દેખ્યામના કટલાદ અકામા પ્રગટ વાગ્યેનુ છે
એમા વર્મિદ ડેમોટીના નિયમો સાધીતે ૧૬૧ તેના પર ન્યામી
દયાના પુનઃદશા અને તમામ વેળાં સારી જે અજવાળામા આણી
દેખ્યામજ નાત્ય વમ ક અને આર્ય ધર્મ નડ વતી ગજ છે એમ
માનમ કયુ છે, આ પુનઃદશા કલ મુનવમ નોતી બાણ માટજ એમે
પ્રગટ કહેલુ છે, પણ ૧૦ કુચા કાગળ અને નુદર ૨૫૪ માથે
કીમત નડ -/- માડાના આનાની કીકીટો મોડલીન
મગાવગો

અયસે મઝહબી મુશકિલોં કે ઝમાને મે હરેક ભુસલમાન ભાઈ કે પાસ જરૂરી રખને કે કાખીલ-કિતાબે

હસ્તામ રીસાલા નં ૧- હિમે હિમાનવાના કે અનીદ મયાન
કાથે હે છનદ ખગે હિમાન કામીલ નાન હાતા, છનકા જનના હર
મુસલમાન કે જરૂરી હય આર ગુજરાતમે જુબાન ગુજરાતી આમ હે
ઓર ખસુસન ગુજરાતી જનને વાત ના અડાહદમે વાડીન કરના
મરમુદ થા, નિતીયે યહ રીસાલા ગુજરાતી જનમે આર જરૂર
જુમાનમે જખવાય હે આનેડી ટીકીટ ભેજકર મગાવ ડી ૦-૦-૬

હસ્તામી રીસાલા નં ૨- ડેકીં તોહફતુલ મુનવેમીન યેહ
રીસાલા હર મુનમમાન ક પ મ હાના જરૂરી હે હિસ વાસતે
હિમે પાકી નાપાકી, વાજુ તયમમુમ આર નમાઝ ક હરએક એહદામ
મુલાસાવાર મયન હે યેહ રીસાલા મસઅવેકી મોઆતેખર
કિતાબોમ વેરર વાખા હે હસવીયે યહ બડી નુતાબો કા કામ દેના
હે યેહ રીસાલા બી જરૂર ક તીયે ગુજરાતી જનમે જ પ મયા હે
સાડ તીન આનેડી ટીકીટ ભેજકર મગાવે ડીમત ૦-૦-૦

નમાઝકા ફલાસફા ઉકે-હમારી નમાઝ- હિ રીસાલેમે
કુરઆન ઓર મર્યા નીમાયો મે મુનઅસમીન તરગીમ હમારી
નમાઝકા ફલાસફા ફીલ અન્ય તરીકે ઓર નિહાયત ખુબીન મયાન
કીયા હે, ક બે નમાઝી હસદા પટકર નમાઝ પડને લગ હે ક્યાં
નમાઝી છયાહા મજબુત ઓર પાખદ હુને હ

યેહબા ગુજરાતી હરકામે હે ડી ૦-૪-૦

સાડ ચાર આનેડી ટીકીટ ભેજકર મગાવે.

આર્ય ધર્મનું ખડન અને ઇસ્લામનું મડન—ગદેરના એક ફાઝિલ મોલની સાહજનુ લખેલું છે અને નુરે ઇસ્લામના વાચકો કેટલાકે અકામા વાચી ગયા છે આર્ય ધર્મના લાગે કેટલી મુશ્કેલીઓમાં માણસ પડી જાય છે અને દુન્યામાં નિર્લજ્જ જીવણી ગુજારે છે તેનું કોટના ફેસના ખપમાં ગમિડ વર્ણન છે નિરાગતી ખગળીઓ ખુલી દેખાઈ આવે છે, મમઆહાર વેદ અને ધ્યાનની ઔપચારી સાબિત કરે છે અને જ્વામી ધ્યાન દે મત્યાર્થ પ્રદાન ગ્યવ મા મમાવતી ચલાવી છે તે તેઓ પોતેજ દલાવેથી માણિત કરે છે ગમિડ હોવાને લીધે શરૂ કર્યા બાદ પુણી કરતા પહેલા હાથથી છુટતીજ નથી આ ચોપડીએ આર્ય સમાજમાં ખગળખગાટ નાખી નીચો છે અવિદ કોનીશો ક્યો જતા તેમનાથી એનો જરાખ બની નાચોજ નથી ફરક દીનદાર મુસલમાન ભાઈએ અવજ્ય ખરીદ કરીને પહેલા વાચની અને પછી કોઈ હિન્દુ ભાઈખતને વચાવની જોઈએ મુસલમાન ભાઈઓના કડત લાભારે ખપાવેલા હાવથી પેજ કરે કેપગત, કાળખ વ્યા, ચરાઈ સકાઈદાર જા મીમત કડત કા નાખી છે

નુરે ઇસ્લામ આફ્રીસ

નુરુગનાનીપોલ—અમદાવાદ.

ખસાએલ વ શમાએલ નખવી (સ અ વ મ)-અ
 'ઝગત (મ અ વ સ)નું હુઆ મુખાન્ક એટલ આપના માથા
 ગરીઠથી લઈને ઈમ શરીર સુધીના પાક શરીર મુખાગતુ ખયાન
 અને હુલુગના સ્વભાવ અખવાક, આદાખ ચાલચલન અને મદનર્તન
 નજી નગજનાન મૃતીના માણુનેને અને અનિશય ઝગડાળુ
 આપસમાજ ડાઠ મનાગ હમાનના દુરામન જગથી અખોત
 આપના જનનિસાર ગુલામ મનારી પાધા માનસિડ કેગિકટની ઉત્તનિ
 નપુરુ મદમખાનો નમુને એના ડગતા વધુ તો શુ? પણ એના
 ડગતા એધુ પણ દુનિયામા ભાગ્યેજ દેખાગે મુસલમાનોને આ પુનઃ
 નજી વાયવો ભેમએ ઝેથી હમાન તાતે અને પ્રેમ એ અદાતે
 ના થાય છે એને માટે અમોએ ખામ હુઆ કાગળ અને સદાદદ
 નાકની બેનખત કરતા છે નજાર ટાઈટલનાગો દગદગ હોવા છતા
 જુજ કીમત ડગત બાર આના ગળી છે માટે આશિઝને નખ
 (મ અ વ મ) જવની જવની આજના મોકવાવો કે, તૈયાર થએ
 તલદી મોકવી દેવય

ઘણા અગત્યના પુનઃકાનુ લીસ્ટ એક પોન્ટ કાર્ટ
 લખીને મફત મ ગાવો

એક રૂપીઆની અદગની ચાપડીઓ ટીટ્રીટો મોકલીને
 મ ગાવવી

નુરે હસલામ આશીસ

સુછગરાની પેલ —અમદાવાદ.

જાહેર ખામર.

ઈસ્લામની બેહેનરી ચાહનાર, સરવાઈના મદદગાર
કાગ્રીજ નમ્રતાથી અને ચોખવટથી આર્થ ધર્મનું ખડન
કરનાર, મુસલમાન ભાઈએને મઝકબી, સનાત્નિક, ઇંદમી
અખલાકી શિક્ષણ અત્યંત મારી ભાષામા આપનાર અનિષય
ફિલપસદ, મોજીલા અને ભાષાની ખાબી ધરાવનાર અમરમા
સાચક વર્ગના મનને રજન પમાડવા રજુ કરનાર અજગર
અગરો સાથે ઉદ્ધ અને ગુજગતી ભાષામા

નૂરે ઈસ્લામ

માનિક દરેક ઈસ્લામી મહીનાના પહેલા અકરાલીયામા
પ્રગટ થાય છે ઈસ્લામની દાજ હયે ધરાવનાર દરેક મુસલ-
માને તન્નજ ગ્રાહક થઈ, ઈસ્લામી માનિકને મદદ આપવા
નાથે મનાથે દરેક કાનિલ કરવા બેઠયે

ડાગળ છપાઈ અનિ નુજ ટાઈટલ પેજ પાનુ અનિ
મનોહર અને ભવકાદાર છે

સવાજમ એક વધ માટે

પ્રિમા ના ૧-૮-૦

પ્રિમા મદદ ગીલીગ ન

નમુનો ના ૦-૫-૦

નુરે ઈસ્લામ ' એપ્રિલ - ૧૯૭૨ના થેગા-અમદાવાદ.

